

[Duborg.]

georgeistisk Læsning. Jeg tror, den vil medføre Konsekvenser, som vil gøre Alliancens Opretholdelse vanskelig. Skal de Teorier føres ud i Praksis, som den højtærede Indenrigsminister var inde paa i Gaar, ja, saa ved jeg ikke, hvorledes det vil gaa de ærede Medlemmer af Partiet her i Tinget, men jeg ved i alle Tilfælde med fuldkommen Sikkerhed, at saa gaar Partiets Vælgere derhen, hvor de saa hører hjemme, nemlig i Retsstatspartiet.

Den højtærede Indenrigsminister søgte, saa godt det var muligt, at afkræfte de Beregninger, som bl. a. ogsaa jeg havde foretaget over Lovforslagets Virkninger, hvis det blev fuldt gennemført, og nævnte Tal, som syntes at vise eller i det mindste skulde søge at vise, at det behøvede ikke at gaa saa galt, som vi havde givet Udtryk for. Jeg maa hertil sige, at man er nødt til, naar man ser paa Lovforslaget og vil beregne dets Virkninger, at gaa ud fra den vel ikke uberegtigede Forudsætning, at det ogsaa er Meningen, at det skal gennemføres. Man maa da have Lov til, naar et saadant Lovforslag forelægges, at forvente, at det er Meningen, at det skal gennemføres og anvendes efter sit Formaal. Men hvis denne Forudsætning gælder, ja, saa vil man ogsaa være nødsaget til i alt væsentligt at lade de Beregninger staa, som baade jeg og andre har været inde paa her i Gaar, for saa vil det gaa saaledes. Det er noget, som der overhovedet ikke behøves Eksempler paa fra enkelte Sogne, enhver, som rent teoretisk vil bedømme dette Skattesystem, kan jo uden at tage Eksempler fra det praktiske Liv, slutte sig til, regne sig til, at saadan skal det gaa. Med et System, hvor Boligen faktisk er skattefri, er det en given Ting, at enhver Ændring i det bestaaende Skattesystem fra Ejendomsskyld til Grundskyld skal forøge Skatten for disse Ejendomme, der i Forvejen er fri eller omtrent helt fri for Ejendomsskyld. Og naar det da er saaledes og skal være saaledes ifølge hele det nuværende System, at den skattepligtige Ejendomsskyld er stigende med Ejendommens Størrelse, ja, saa skal Loven naturligt, uundgaaeligt, have den Virkning, at med Overførelsen fra Ejendomsskyld til Grundskyld skal Skatten flyttes over med stigende Styrke paa de afdragende Ejendomsstørrelser, fordi de i For-

vejen har den mindste Skat. Det er en saa selvfølgelig Ting, og den vil gælde lige saa længe, som de nugældende Regneregler i Skolerne vil være gældende.

Det var jo ogsaa paafaldende, at den højtærede Indenrigsminister meget hurtigt forlod de saglige Indvendinger, der var gjort mod Lovforslaget, og derimod gik over til et vidtomfattende Foredrag om de arbejdsskabte Værdier og om det urigtige i at lægge Skat paa arbejdsskabte Værdier, et Foredrag, som altsaa tydede paa en meget stærk georgeistisk Læsning. Jeg skal dertil kun bemærke, at hvis arbejdsskabte Værdier — hvis der derved skal forstaas det, som i bogstavelig Forstand, i fuld Udstrækning er arbejdsskabt — skal være skattefrie, saa vil det ikke komme til at se godt ud for den nuværende Regeringskonstellation. Hvis man skal udskrive de 600—700 Mill. Kr., som der skal til til offentlige Formaal, paa ikke arbejdsskabte Værdier, saa vil det blive en Opgave, som ligger udenfor Mulighedernes Grænse. Vi maa gøre os ganske fortrolige med, enten vi synes om det eller ikke, at Skatten hovedsagelig, selv om det lyder daarligt, maa lægges paa arbejdsskabte Værdier, for der er faktisk kun smaa Værdier udenfor disse. Selve Grundskyldsbegrebet, altsaa Grundskyldværdien, er i meget ringe Grad ikke-arbejdsskabt Værdi. Hvis vi tager den nuværende Grundværdi paa 5 Milliarder her i Danmark, bliver det kun en lille Part af den, som ikke ogsaa i Tidens Løb er arbejdsskabt Værdi. Samfundet er bygget op paa Arbejde og ikke ved milde Gaver fra Naturens Haand. Vi har faaet Mulighederne til at udnytte disse Værdier, der laa bundne; men det er Arbejdet, der har skabt Værdierne. Derfor er hele denne Tale om ikke at lægge Skat paa arbejdsskabte Værdier, og om at det er saa frygteligt at lægge Skat paa Bygninger, fordi det er arbejdsskabte Værdier, en Tale, som jeg tror, at den højtærede Indenrigsminister foreløbig gør bedst i at lade Retsstatspartiet være ene om. Jeg tror imidlertid, at det vilde fremme hele Sagen mere, hvis den højtærede Indenrigsminister vilde gaa ind paa en reel Behandling af Sagen, af Skatte spørgsmaalet, Grundskattespørgsmaalet, paa den Maade, at vi faar en tidssvarende Reform af hele vor Grundbeskatning. For det har vi ikke. Den Form, vi har, er betydelig